

Capitel V: Bergtatt - ind i Fjeldkamrene

Ulver

Pigen bad for sig
Det maatte ey hende hielpe
Oc med det een nye Pige de rofvede
Foer med hende som de vilde
Oc ey som de skulde

Til der, hvor Skyggernes Huus hun saae
Saa kolde oc evigblaae

Fjeldet tog hende ind
Til sit haarde Graabergkind
Igien herskede Natten dend sorte
Oc nu er hun borte...

Hun skriger med sidste Pust aff siin Stemme
Een Epoche vi aldrig vil glemme
- Een forstened Krop

...Maanen er borte
Ocsaa Stierneerne ere sluknede

Hu! det regner og det bles;
For langt nord I Fjellom
Djupt under Hellom
Der leikar det...